

8- CHUYỆN PHU NHÂN LIÊN HOA

Lúc Đức Phật ở tại nước Xá-vệ, Ngài bảo các Tỳ-kheo:

–Nếu ai đối với cha mẹ, đối với Đức Phật hoặc đệ tử Đức Phật mà khởi tâm sân hận, người đó phải đọa vào địa ngục Hắc thẳng, thọ khổ vô lượng, không có bờ bến, biên giới.

Các Tỳ-kheo hỏi Đức Phật:

–Bạch Thế Tôn, phải kính trọng cha mẹ. Nếu người đối với cha mẹ mà không lòng kính trọng, còn tạo ra việc bất thiện dù là chút ít, thì việc ấy như thế nào?

Đức Phật dạy:

–Ở thời quá khứ lâu xa, vô lượng kiếp về trước, trên Tuyết sơn có một vị Tiên nhân tên là Đề-bà-diên, dòng dõi Bà-la-môn. Theo pháp của Bà-la-môn, nếu ai không sinh con trai, con gái, người ấy không được sinh lên trời. Vị Bà-la-môn này thường ngồi trên tảng đá để tiểu tiện, tinh khí chảy xuống mỏ đá. Có một con nai cái đến liếm chỗ tiểu tiện nên liền có thai, ngày tháng đã đủ, nó bèn đến dưới hang đá của vị Tiên nhân, sinh ra một người con gái. Cô gái này từ trong thai mẹ ra, toàn thân đầy hoa, đoan chánh, đẹp đẽ. Vị Tiên nhân biết đó là con gái của mình liền đem về nuôi dưỡng.

Cô bé dần dần khôn lớn, có thể đi lại được, cứ mỗi bước chân cô đặt xuống đất là nơi đó đều có hoa sen xuất hiện. Phép của Bà-la-môn là phải để lửa suốt đêm, bỗng một đêm tự nhiên lửa tắt, chẳng còn gì cả, cô bé phải đến nhà người khác để xin lửa. Người ấy thấy cứ mỗi bước chân của cô đều có bông sen, mới nói:

–Cô hãy đi quanh nhà tôi bảy vòng, tôi sẽ cho cô lửa.

Cô bé liền đi bảy vòng và được lửa đem về nhà. Gặp lúc vua Ô-đề-diên đi săn bắn, thấy nhà người kia có bảy lớp hoa sen, cho là sự lạ liền hỏi nguyên do:

–Nhà của các người vì sao có hoa sen?

Họ liền tâu vua:

–Trong núi này có Phạm chí nữ đến đây xin lửa, dưới chân cô ta sinh hoa sen ấy.

Nhà vua tìm theo dấu chân, đến chỗ của Tiên nhân. Nhà vua thấy cô gái đoan chánh tuyệt đẹp liền nói với Tiên nhân:

–Hãy cho ta người con gái này.

Tiên nhân liền dâng cho vua và nói:

–Hãy để nàng sinh cho đức vua năm trăm người con, lúc đó vua sẽ lập nàng làm phu nhân.

Nàng là người đứng đầu trong năm trăm thể nữ. Đại phu nhân của nhà vua rất ganh ghét đối với Lộc nữ, mới nói như vậy:

–Nay nàng được vua yêu quý, nếu nàng sinh cho nhà vua năm trăm người con, nhà vua càng mến yêu gấp bội.

Sau đó không bao lâu, nàng sinh ra năm trăm cái trứng đựng đầy trong một cái hộp. Khi ấy Đại phu nhân lấy năm trăm cục bột thay thế chỗ các cái trứng ấy, rồi bà lấy cái hộp đó niêm phong và ghi dấu, xong quẳng xuống sông Hằng.

Nhà vua hỏi phu nhân:

–Nàng ta sinh vật gì?

Đáp:

–Toàn là những cục bột.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vua nói: “Tiên nhân đã nói dối”, liền cách chức phu nhân của nàng và không cho gặp vua. Bấy giờ vua Tát-đam-bồ đang ở nơi hạ lưu sông Hằng vui chơi cùng các thể nữ, thấy cái hộp ấy trôi đến, liền nói:

–Cái hộp này thuộc về ta.

Các thể nữ nói:

–Nay vua lấy cái hộp, còn chúng tôi lấy cái đựng trong hộp.

Nhà vua bảo người mở hộp giao cho năm trăm phu nhân mỗi người một cái trứng. Các trứng đều tự nở ra mỗi trứng là một đồng tử mặt mày đoan chánh, được nuôi dưỡng khôn lớn, tất cả đều có sức mạnh của đại lực sĩ, dựng lên năm trăm cờ lực sĩ.

Vua Ô-đề-diên thường đến chỗ vua Tát-đam-bồ đòi triều cống. Vua Tát-đam-bồ nghe vua này đòi cống hiến, ưu sầu không vui. Các người con thừa vua cha:

–Tại sao phụ vương buồn rầu?

Vua đáp:

–Nay ta ở đời bị người khác xâm lấn.

Các người con thưa:

–Ai xâm lấn?

Vua đáp:

–Vua Ô-đề-diên thường theo ta để đòi triều cống.

Các người con thưa:

–Tất cả các vua trong cõi Diêm-phù-đề này nếu họ đòi vua phải cống nạp thì chúng con lại bảo họ phải triều cống cho vua. Vì sao đức vua phải cống nạp cho người khác?

Nói xong, năm trăm lực sĩ kéo quân lính đi chinh phạt vua Ô-đề-diên. Vua Ô-đề-diên sợ hãi, nói:

–Chỉ một lực sĩ thôi, ta còn không thể địch nổi, huống chi ở đây tới năm trăm lực sĩ?

Nhà vua liền chiêu mộ những người tài năng ở trong nước để chống giặc. Nhà vua lại suy nghĩ:

–Vị Tiên nhân kia có thể biết cách cứu ta chăng?

Ông liền tạo các phương tiện để đi đến chỗ vị Tiên nhân và nói với vị ấy:

–Trong nước có đại nạn, làm thế nào để trừ được?

Vị Tiên nhân:

–Trong nước có oán địch chăng?

Vua đáp:

–Vua Tát-đam-bồ có năm trăm lực sĩ đều dẫn binh chúng muốn đến đánh tôi. Nay tôi thậm chí không có được một lực sĩ để đối địch cùng họ. Vậy ngài có biết cách gì để đẩy lui quân địch chăng?

Vị Tiên nhân đáp:

–Ngài hãy về cầu cứu với phu nhân Liên Hoa, nàng mới có thể đẩy lui quân địch được.

Vua nói:

–Làm sao nàng ta có thể đẩy lui được quân địch?

Vị Tiên nhân đáp:

–Năm trăm người lực sĩ đó đều là con của ngài, đều do phu nhân Liên Hoa sinh ra cả. Đại phu nhân của ngài ôm lòng ghen ghét mới ném tất cả những người con của nàng

Liên Hoa xuống sông Hằng. Vua Tát-đam-bồ ở vùng hạ lưu nhật được đem về nuôi dưỡng, khiến cho khôn lớn. Nay vua hãy bảo phu nhân Liên Hoa cỡi trên voi lớn ra trước quân trận, các người ấy sẽ tự nhiên quy phục.

Nhà vua liền như lời Tiên nhân nói, trở về cung tạ lỗi với phu nhân Liên Hoa. Sau đấy, vua cho trang điểm phu nhân, mặc y phục mới, bảo nàng cỡi Đại bạch tượng, ra trước quân trận. Khi ấy năm trăm lực sĩ giương cung muốn bắn, nhưng tay họ tự nhiên thẳng cứng, không thể co duỗi và hết sức sợ hãi. Lúc ấy Tiên nhân bay đến, ở trên hư không nói với các lực sĩ:

–Cẩn thận! Chớ động thủ, chớ sinh tâm ác. Nếu các người sinh tâm ác thì tất cả đều bị đọa địa ngục. Đức vua và phu nhân này chính là cha mẹ của các người.

Nói xong, người mẹ liền nâng hai đầu vú lên, mỗi cái phun ra hai trăm năm mươi tia sữa chảy thẳng vào trong miệng của các người con. Những người con ấy liền hưởng về phía cha mẹ xin sám hối, tự sinh lòng xấu hổ và họ đều đắc quả Bích-chi-phật. Nhà vua cũng tự nhiên được khai ngộ, cũng chứng quả Bích-chi-phật.

Đức Phật dạy:

–Vị Tiên nhân lúc ấy chính là thân Ta. Lúc đó Ta ngăn cản các người con, khiến họ không sinh tâm ác với cha mẹ, cho nên họ liền được quả Bích-chi-phật. Nay Ta cũng tán thán công đức cúng dường cha mẹ.

M